



ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Praze rozhodl ve veřejném zasedání konaném dne 28. června 2016 v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Zdeňky Barešové a soudkyň JUDr. Lenky Pješčakové a JUDr. Oldřišky Rysové v řízení o uznání a výkonu rozhodnutí ukládajícího nepodmíněný trest odnětí svobody nebo ochranné opatření spojené se zbavením osobní svobody vedeném slovenskému občanovi M [redacted] K [redacted], nar. [redacted] v [redacted], bytem [redacted] Slovenská republika, v České republice bytem [redacted], [redacted], t a k t o :

**I.** Podle § 306 odst. 1 a § 215 odst. 5 zák. č. 104/2013 Sb., v návaznosti na ustanovení § 299 odst. 3 téhož zákona, se na území České republiky u z n á v á rozsudek Specializovaného trestního soudu, pracoviště Banská Bystrica ze dne 28. 6. 2013, sp. zn. BB-3 T 4/2013, ve znění rozsudku Nejvyššího soudu Slovenské republiky v Bratislavě ze dne 26. 2. 2015, sp. zn. 5 To 12/2014, jímž byl M [redacted] K [redacted] uložen nepodmíněný trest odnětí svobody v trvání 4 let, a to za zločin založení, zosnování a podporování zločinecké skupiny podle § 296 tr. zák. SR a zločin neodvedení daně a pojistného podle § 277 odst. 1, 4 tr. zák. SR účinného do 30. 9. 2012, jichž se podle učiněných zjištění dopustil společně s dalšími pachateli tím, že

1) J [redacted] Z [redacted], T [redacted] B [redacted], Ing. R [redacted] G [redacted], Ing. M [redacted] B [redacted], JUDr. I [redacted] B [redacted], M [redacted] F [redacted], L [redacted] F [redacted], Ing. Z [redacted] B [redacted], J [redacted] K [redacted], H [redacted] O [redacted], M [redacted] L [redacted], M [redacted] K [redacted], M [redacted] K [redacted], K [redacted] H [redacted], M [redacted] R [redacted] a další v rámci tohoto řízení neztotožněné osoby jako členové skupiny dlouhodobě působící, a to nejméně od ledna 2008 do června 2010, na území Slovenské

republiky, zejména na území Bratislavského kraje a v zahraničí, když skupinu v přesně nezjištěné době a na různých místech zosnoval a založil Ing. J. Z. spolu s T. B., Ing. R. G. a jinými osobami, se záměrem systematického a soustavného páčání ekonomické trestné činnosti v podobě jednání souvisejícího s neoprávněným uplatňováním nároků na vrácení daně z přidané hodnoty formou simulace vzniku zákonných podmínek, a to zejména předkládáním účetních dokladů dokumentujících fiktivní tok zboží, respektive tok zboží nesledující hospodářskou podstatu podnikání, daňových příznání a jiných dokumentů s fiktivní obchodní aktivitou, přičemž k činnosti této skupiny Ing. J. Z. spolu s T. B. a Ing. R. G. využívali osoby, které byly na středním stupni řízení této skupiny, a to Ing. M. B., JUDr. I. B., L. F., Ing. Z. B. M. Č., M. K., dále formou příkazů a pokynů řídili jimi oslovené a získané osoby, zejména M. F., J. K., H. O., Mgr. Z. F., M. L., M. K., M. K., R. D., K. H. a M. R., kteří byli na nižších stupních řízení této skupiny, přičemž skupina vytvořila řetězec obchodních společností na území celé Slovenské republiky, zejména na území Bratislavského kraje, jakož i v zahraničí, a to založením či převedením obchodních podílů na sebe a jiné osoby, získáním zplnomocnění za účelem vykonávání oprávnění statutárních orgánů obchodních společností či provedením jiných opatření tak, aby členové skupiny mohli v těchto obchodních společnostech přímo nebo vydáváním příkazů řídit, ovlivňovat a kontrolovat jejich vzájemné obchodování s produktem typu „webkarta“, v důsledku čehož následně za zdaňovací období od srpna 2008 do června 2010 uplatňovali na příslušných daňových úřadech, zejména intrakomunitárně obchodující společnosti, nároky na odpočet daně z přidané hodnoty (dále jen DPH) v celkové výši 4.503.953,74 EUR, z toho částka 980.031,23 EUR byla ke škodě Finanční správy Slovenské republiky vyplacena a k vyplacení částky 3.523.922,51 EUR nedošlo z důvodu zahájení daňové kontroly

2) Ing. J. Z. a T. B. se v přesně nezjištěný den, nejpozději v lednu 2008, na přesně nezjištěných místech, zejména v městě Bratislava, dohodli na postupu, který jim umožní získávat finanční prostředky prostřednictvím simulace podmínek nároku na uplatnění vrácení nadměrného odpočtu daně z přidané hodnoty, na základě čehož oslovili Ing. R. G., L. F., JUDr. I. B., M. K., M. K., P. U., M. K. a Z. B., kteří dále kontaktovali další osoby, např. Ing. M. B., M. L., M. R., M. F., H. O. a K. H., aby se každý z nich na základě svých možností a vědomostí podílel na obchodování s různými produkty, zejména s produktem typu „webkarta“, který zabezpečoval přístup k webhostingové službě, v obchodním styku uváděný pod názvy „Karta Gold“, „Karta Party“, „Karta Personal“, „I ticket“, apod., přičemž papírový nosič informací produktu typu „webkarta“, obsahující příslušné přístupové kódy k poskytované službě zalitý do celofánu obstaral T. B., když jeho výrobu objednal u společnosti TYPOSET, s.r.o. Bratislava, v počtu 305.000 kusů. Uvedené osoby, které pracovaly v různých seskupeních a větvích koordinovaně i nezávisle, pak vytvořily předpoklady na uvedení produktu „webkarta“ do simulovaného obchodního cyklu, přičemž zároveň vyvíjely různé doprovodné marketingové aktivity tak, aby to nezbudilo podezření příslušných

daňových orgánů, a to tak, že vytvořily různé personálně propojené řetězce obchodních společností, které většinou výlučně s uvedenými komoditami vykonávaly obchodování nesledující hospodářskou podstatu podnikání, včetně tzv. intrakomunitárního dodání do různých států Evropské unie umožňující prodej zboží bez DPH, následnou možnost odpočtu DPH, případně žádání nadměrného odpočtu DPH, a vytvořily tak síť domácích i zahraničních podnikatelských subjektů fakturačně obchodujících mezi sebou většinou bez reálného dodání zboží, případně jeho naskladnění výlučně za účelem zabezpečení úspěšnosti daňové kontroly, přičemž v rámci této sítě jmenovaní

- jednak u zahraničních podnikatelských subjektů deklarujících nákup uvedených komodit zabezpečili simulaci jejich intrakomunitárního dodání do společností DANEMOOR s. r. o. Praha, MELVIN CORP, s. r. o. Praha, NORVEGIA, s. r. o. Brno, ReObstav CZ, s. r. o. Břeclav, DABOECIA, s. r. o. Brno, Neweuropean, s. r. o. Ostrava z České republiky, též do společností Dr. Kekec d. o. o. a Val Trading d. o. o. ze Slovinské republiky, Bourne Kft, Marlides Kft a Bepon Kft z Maďarské republiky a Alexander Veliky z Bulharské republiky, když M [redacted] K [redacted] podle pokynů T [redacted] B [redacted] za finanční odměnu převedl na sebe v letech 2008 a 2009 obchodní podíly ve společnostech [redacted] a [redacted] a M [redacted] K [redacted] se dne 7. 3. 2008 stal jednatelem společnosti [redacted], přičemž jako jednatele těchto společností participovali na zajišťování potřebných úkonů a daňových dokladů simulujících dodání zboží

- jednak u domácích podnikatelských subjektů společnosti stojící na začátku řetězce náklady na obstarání uvedených komodit ve svém účetnictví nevykazovaly, případně vykazovaly v nedostatečném rozsahu, ačkoli pak z valné části uplatňovaly nárok na odpočet DPH, a to přesto, že na základě dokladů předstírajících obchodní transakce byl deklarován prodej produktu typu „webkarta“ dalším obchodním společností, které prostřednictvím osob do jejich orgánů dosazených pachatelé kontrolovali.

Takto postupně od května 2008 vznikl řetězec obchodních společností, z nichž část podnikatelských subjektů stojících na konci vnitrozemské části řetězce v období od 20. 8. 2008 do června 2010 uplatnila na příslušných daňových úřadech ve Slovenské republice na základě fiktivních nákladů nezákonně a v rozporu s ustanovením § 49 a násl. a § 79 slovenského zákona č. 222/2004 Sb., o dani z přidané hodnoty, nároky na vrácení nadměrného odpočtu DPH, přičemž na začátku řetězce jako společnosti tvořící fiktivní náklady dalším společností byly minimálně společnosti TEFFINGER s. r. o. Bratislava, PS Cargo, s. r. o. Bratislava, GEMBAL, s. r. o, Bratislava, FLEXI SERVIS, s. r. o. Bratislava, European Business Solutions, s. r. o. Bratislava, zčásti LUSEC, s. r. o. Bratislava a JK-LONGUS, s. r. o. Bratislava, jako společnosti uplatňující nároky na vrácení nadměrného odpočtu vystupovali minimálně společnosti GEMONI, s. r. o. Bratislava, TOGO, s. r. o. Bratislava, MEDIUM TRUST, s. r. o. Bratislava, OK 21, s. r. o. Bratislava, HUN SERVIS, s. r. o. Bratislava a JR OPTIMUM, s. r. o. Námestovo, a JPF, s. r. o. Bratislava. Všechny tyto transakce umožnily vývojové, obchodní a smluvní aktivity společností Earea Ltd. se sídlem ve Velké Británii a Arcadia, s. r. o. Bratislava, a M [redacted] K [redacted] se do nich zapojil konkrétně tak, že po předchozí dohodě s T [redacted] B [redacted] se dne 5. 5. 2009 stal jednatelem společnosti [redacted] a jako jednatel této společnosti participoval na zabezpečování potřebných úkonů a daňových dokladů předstírajících dodání zboží typu „webkarta“, když podle

vystavených fiktivních faktur odběratelům v České republice - společnosti ABDIAMA, s. r. o. Brno, DABOECIA, s. r. o. Brno a NORVEGIA, s. r. o. Brno v období od 30. 6. 2009 do 12. 10. 2010 dodal jako zboží s cenou účtovanou s DPH celkem 91.614 ks papírových nosičů produktu typu „webkarta“, které dovezl od společností se sídlem ve Slovenské republice, zejména DMI TRADING, s. r. o. Bratislava a JPF, s. r. o., přičemž odběratelské společnosti v České republice jako společnosti začleněné do sítě za zboží nezaplatily a ani zaplatit neměly,

přičemž v takovém jednání lze podle českého právního řádu spatřovat zvláště závažný zločin účasti na organizované zločinecké skupině podle § 361 odst. 1 tr. zákoníku (jednání uvedené pod bodem I. 1/ ve výroku tohoto rozhodnutí), jednak zvláště závažný zločin zkrácení daně, poplatku a podobné povinné platby podle § 240 odst. 1, 3 tr. zákoníku (jednání popsané v bodě I. 2/ ve výroku tohoto rozhodnutí).

Podle § 306 odst. 1 a § 124 odst. 2 zák. č. 104/2013 Sb. se současně rozhoduje, že M■■■■ K■■■■ v České republice v y k o n á shora označeným cizozemským rozhodnutím uložený trest odnětí svobody v trvání 4 (čtyř) let.

**II.** Podle § 306 odst. 1, za použití § 124 odst. 4 zák. č. 104/2013 Sb. a § 56 odst. 2 písm. c) tr. zákoníku, se M■■■■ K■■■■ pro výkon trestu odnětí svobody v trvání 4 let zařazuje do věznice s o s t r a h o u.

### O d ů v o d n ě n í

Usnesením Krajského soudu v Praze ze dne 15. 3. 2016 sp. zn. Nt 511/2016, které téhož dne nabylo právní moci, bylo rozhodnuto, že podle § 205 odst. 1 z důvodu uvedeného v § 205 odst. 2 písm. b) zák. č. 104/2013 Sb., o mezinárodní justiční spolupráci ve věcech trestních (dále jen ZMJS), se M■■■■ K■■■■ nepředává do Slovenské republiky na základě evropského zatýkacího rozkazu vydaného Specializovaným trestním soudem v Pezinku, pracoviště Banská Bystrica, dne 12. 8. 2015 pod sp. zn. BB – 3T 4/2013, a to za účelem výkonu trestu odnětí svobody v trvání 4 let, který mu byl uložen rozsudkem Specializovaného trestního soudu, pracoviště Banská Bystrica ze dne 28. 6. 2013, sp. zn. BB-3 T 4/2013, ve znění rozsudku Nejvyššího soudu Slovenské republiky v Bratislavě ze dne 26. 2. 2015, sp. zn. 5 To 12/2014, za zločin založení, zosnování a podporování zločinecké skupiny podle § 296 tr. zák. SR a zločin neodvedení daně a pojistného podle § 277 odst. 1, 4 tr. zák. SR účinného do 30. 9. 2012, jichž se podle učiněných zjištění jmenovaný dopustil jednáním popsáním shora. V průběhu předávacího řízení soud řešil mj. otázku, zda na M■■■■ K■■■■, jež je prokazatelně občanem SR, a který již při svém výslechu předsedkyní senátu Krajského soudu v Praze dne 4. 1. 2016 za přítomnosti obhájce jednoznačně uvedl, že s výkonem trestu v SR nesouhlasí, není nutno pohlížet jako na občana jiného členského státu EU s trvalým pobytem na území ČR, neboť podle sdělení Ministerstva vnitra ČR, odboru azylové a migrační politiky, má jmenovaný od 20. 12. 2004 povolen trvalý pobyt na území ČR, přičemž tuto skutečnost sám vyžádaný ve svých opakovaných výpovědích v průběhu předávacího řízení potvrdil. Na základě všech – v tomto ohledu – zjištěných skutečností následně soud uzavřel, že předání M■■■■ K■■■■ do Slovenské republiky za účelem výkonu nepodmíněného trestu odnětí svobody brání překážka zakotvená v ustanovení § 205 odst. 2 písm. b) ZMJS a rozhodl, že jmenovaný předán do Slovenské republiky jakožto vyžadujícího státu nebude.

V kontextu s tímto rozhodnutím pak soud vyzval (v souladu s ustanovením § 215 odst. 1 ZMJS) příslušný orgán vyžadujícího státu, aby se ve lhůtě 30 dnů od doručení výzvy vyjádřil, zda má být na území České republiky uznáno a vykonáno rozhodnutí, na jehož základě byl vydán evropský zatýkáací rozkaz, a aby pro tyto účely doručil ověřenou kopii vykonatelného rozhodnutí. Je třeba konstatovat, že ověřené kopie rozsudků Specializovaného trestního soudu, pracoviště Banská Bystrica ze dne 28. 6. 2013, sp. zn. BB -3 T 4/2013, jakož i Nejvyššího soudu Slovenské republiky v Bratislavě ze dne 26. 2. 2015, sp. zn. 5 To 12/2014 byly ve stanovené lhůtě doručeny, přičemž slovenský soud zároveň požádal o uznání a výkon tohoto rozhodnutí na území České republiky.

Následně bylo u Krajského soudu v Praze jako soudu příslušného (neboť ten rozhodoval v prvním stupni v předávacím řízení – viz § 215 odst. 5 ZMJS) zahájeno řízení o uznání a výkonu rozhodnutí ukládajícího nepodmíněný trest odnětí svobody nebo ochranné opatření spojené se zbavením osobní svobody přiměřeně podle Hlavy VIII ZMJS, neboť Slovenská republika implementovala (stejně jako Česká republika) do svého právního řádu Rámcové rozhodnutí Rady 2008/909/JHA ze dne 27. listopadu 2008, o uplatňování zásady vzájemného uznávání rozsudků v trestních věcech, které ukládají trest odnětí svobody nebo opatření spojená se zbavením osobní svobody, za účelem jejich výkonu v Evropské unii.

Rozsudkem Specializovaného trestního soudu, pracoviště Banská Bystrica ze dne 28. 6. 2013, sp. zn. BB-3 T 4/2013, ve znění rozsudku Nejvyššího soudu Slovenské republiky v Bratislavě ze dne 26. 2. 2015, sp. zn. 5 To 12/2014, byl M. K. uznán vinným zločinem založení, zosnování a podporování zločinecké skupiny podle § 296 tr. zák. SR a zločinem neodvedení daně a pojistného podle § 277 odst. 1, 4 tr. zák. SR účinného do 30. 9. 2012, jichž se podle učiněných zjištění dopustil jednáním popsáním shora ve výroku tohoto rozhodnutí, a za to mu byl uložen nepodmíněný trest odnětí svobody v trvání 4 let.

Podmínky uvedené v ustanovení § 298 odst. 1, 2 ZMJS jsou splněné, neboť rozsudek Specializovaného trestního soudu, pracoviště Banská Bystrica ze dne 28. 6. 2013, sp. zn. BB-3 T 4/2013, ve znění rozsudku Nejvyššího soudu Slovenské republiky v Bratislavě ze dne 26. 2. 2015, sp. zn. 5 To 12/2014, je rozhodnutím vydaným soudem jiného členského státu, kterým byl uložen nepodmíněný trest odnětí svobody a jedná se o rozhodnutí pravomocné, přičemž – jak již bylo konstatováno - Slovenská republika implementovala (stejně jako Česká republika) shora specifikované Rámcové rozhodnutí Rady z 27. 11. 2008. Za naplněné je třeba – s přihlédnutím ke shora konstatovanému a v návaznosti na ustanovení § 215 odst. 5 ZMJS – označit i podmínky, za kterých může být rozhodnutí jiného členského státu za účelem jeho uznání a výkonu převzato, neboť M. K. je občanem jiného členského státu s trvalým pobytem na území České republiky, ohledně něhož bylo rozhodnuto o nepředání do jiného členského státu z důvodu uvedeného v § 205 odst. 2 písm. b/ ZMJS, takže - aniž by byly splněny podmínky pro převzetí rozhodnutí zakotvené v ustanovení § 299 odst. 1 ZMJS - souhlas soudu s převzetím rozhodnutí jiného členského státu podle § 299 odst. 3 ZMJS je třeba považovat za udělený.

Z hlediska ustanovení § 305 odst. 1 písm. b) ZMJS není sporu o tom, že jednání, kvalifikované rozsudkem cizozemského soudu jako zločin založení, zosnování a podporování zločinecké skupiny podle § 296 tr. zák. SR a zločin neodvedení daně a pojistného podle § 277

odst. 1, 4 tr. zák. SR účinného do 30. 9. 2012, by bylo trestné i podle právního řádu České republiky, a to jednak jako zvlášť závažný zločin účasti na organizované zločinecké skupině podle § 361 odst. 1 tr. zákoníku (jednání uvedené pod bodem I. 1/ ve výroku tohoto rozhodnutí), jednak jako zvlášť závažný zločin zkrácení daně, poplatku a podobné povinné platby podle § 240 odst. 1, 3 tr. zákoníku (jednání popsané v bodě I. 2/ ve výroku tohoto rozhodnutí). M. K. [redacted] se jako jeden z členů účastnil činnosti organizované zločinecké skupiny, tj. společenství více osob s vnitřní organizační strukturou, s rozdělením funkcí a dělbou činnosti, která byla zaměřena na soustavné páchání úmyslné trestné činnosti, konkrétně na neoprávněné uplatňování nároku na vrácení daně z přidané hodnoty, a to ve velkém rozsahu (neoprávněně uplatněný odpočet daně z přidané hodnoty v daném případě dosahuje výše téměř 4,504.000,- EUR, tedy několikanásobně překračuje hranici 5,000.000,- Kč stanovenou zákonem ČR pro škodu velkého rozsahu).

Také další podmínky na projednávanou věc dopadající, upravené v ustanovení § 305 odst. 1 písm. a), e) f), h) ZMJS, shledal soud splněnými. Řízení před slovenskými soudy nelze označit za řízení konané v režimu in absentia, za situace, kdy – jak vyznačila slovenská strana již v evropském zatýkacím rozkaze – M. K. [redacted] se osobně účastnil celého řízení před soudem I. stupně (Specializovaný trestní soud v Pezinku, pracoviště Banská Bystrica), včetně hlavního líčení, v němž byl vyhlášen odsuzující rozsudek a ihned proti němu podal do protokolu odvolání. Pokud se jedná o řízení před odvolacím soudem (Nejvyšší soud Slovenské republiky), k nařízenému veřejnému zasedání byl včas osobně předvolán a současně byl informován o tom, že jednání může být konáno a rozhodnutí vyneseno v jeho nepřítomnosti. Řízení před odvolacím soudem se pak o své vůli neúčastnil, když po celou dobu byl zastoupen obhájcem a v den konání veřejného zasedání jeho prostřednictvím oznámil, že se jednání nezúčastní. Dále lze konstatovat, že výkon uloženého trestu není podle českého práva promlčen, neboť v případě odsouzení k trestu odnětí svobody ve výměře nižší než 5 let je promlčecí doba pětiletá (§ 94 odst. 1 písm. d/ tr. zákoníku), přičemž taková od právní moci rozsudku (26. 2. 2015) dosud neuplynula. Výměra nevykonaného trestu přesahuje dobu 6 měsíců, přičemž rozhodnutí o uznání a výkonu rozhodnutí slovenského soudu na území ČR nebrání ani překážka věci pravomocně rozhodnuté, neboť nebylo zjištěno, že by M. K. [redacted] byl pro stejné skutky, za které byl odsouzen ve Slovenské republice, odsouzen i na území České republiky a nic nesignalizuje ani to, že by ohledně něho bylo pro takové skutky v České republice uznáno rozhodnutí jiného státu. Jakkoli rozsudkem Krajského soudu v Ostravě ze dne 31. 3. 2015, sp. zn. 80T 1/2012 byl M. K. [redacted] spolu s dalšími spoluobžalovanými dosud nepravomocně odsouzen za pokus zvlášť závažného zločinu zkrácení daně, poplatku a podobné povinné platby podle § 21 odst. 1 a § 240 odst. 1, 3 tr. zákoníku, jedná se o skutek, který měl být spáchán na území České republiky v průběhu měsíců října až prosince 2010, tedy o několik měsíců později, než byly dokonány skutky popsané v uznávaném rozhodnutí, k jejichž spáchání podle učiněných zjištění slovenského soudu došlo v době srpna 2008 do června 2010. Na zřeteli je nutno mít také tu skutečnost, že jednání, za které byl M. K. [redacted] rozsudkem Krajského soudu v Ostravě uznán vinným, se sice měl dopustit v postavení jednatele společnosti [redacted], ovšem ve spolupachatelství se zcela odlišným okruhem osob na této trestné činnosti participujících (M. [redacted] B. [redacted], Ing. P. [redacted] M. [redacted], V. [redacted] V. [redacted]), a zdůraznit je třeba také odlišnost subjektů, jimž byla nebo měla být způsobena škoda, neboť v případě skutků popsáných v uznávaném rozhodnutí byla škoda způsobena Finanční správě Slovenské republiky, zatímco

jednáním popsáním v rozsudku Krajského soudu v Ostravě měla být způsobena škoda Finančnímu úřadu v Praze 5, resp. Finančnímu úřadu v Praze 2. Dodát dále nutno, že proti M. K. bylo na základě usnesení ze dne 2. 9. 2015 zahájeno trestní stíhání pro zločin podvodu podle § 209 odst. 1, 4 písm. d) tr. zákoníku, dílem dokonaný a dílem ve stadiu pokusu podle § 21 odst. 1 tr. zákoníku, avšak i v tomto případě mělo ke spáchání skutku dojít na území České republiky (v Praze, resp. v Kladně), a to v srpnu 2014, přičemž se jedná o podvodné jednání spočívající v tvrzeném odebrání zboží bez toho, aby bylo zapláceno, takže opět jde o skutek odlišný od skutků popsanych v uznávaném rozhodnutí.

Úvahy o imunitách, které by stran M. K. uznání bránily, či o nedostatku jeho věku, nepřicházejí v úvahu.

Ustanovení § 306 odst. 1 ZMJS pak odkazuje mj. na § 124 odst. 2 ZMJS, v němž je upravena problematika přizpůsobení druhu či výměry trestu za situace, kdy se s právním řádem České republiky neslučuje druh trestu uloženého cizozemským rozhodnutím nebo výměra uloženého trestu překračuje horní hranici trestní sazby za odpovídající trestný čin podle trestního zákona. M. K. byl rozsudkem Specializovaného trestního soudu, pracoviště Banská Bystrica ze dne 28. 6. 2013, sp. zn. BB-3 T 4/2013, ve znění rozsudku Nejvyššího soudu Slovenské republiky v Bratislavě ze dne 26. 2. 2015, sp. zn. 5 To 12/2014, uložen trest odnětí svobody v trvání 4 let, přičemž v České republice by mu mohl být za trestné činy, které lze v jednání podle českého práva spatřovat, uložen sice shodný druh trestu, avšak v sazbě od 5 do 10 let (sazba uvedená u činu nejpřísnějšího, tj. u zvlášť závažného zločinu zkrácení daně, poplatku a podobné povinné platby podle § 240 odst. 1, 3 tr. zákoníku). Jelikož však ustanovení § 124 odst. 3 ZMJS zapovídá vykonávajícímu státu zhoršení postavení osoby, vůči níž cizozemské rozhodnutí směřuje, pokud jde o druh nebo délku trestu, nepřichází v tomto konkrétním případě přizpůsobení trestu v úvahu.

V § 124 odst. 4 ZMJS, na který je taktéž odkazováno ustanovením § 306 odst. 1 ZMJS, je pak zakotvena povinnost soudu rozhodnout o zařazení odsouzeného do typu věznice (samozřejmě za předpokladu, že uznaným cizozemským rozhodnutím byl uložen nepodmíněný trest odnětí svobody). Na tomto místě je pak třeba připomenout, že podle českého právního řádu do věznice s ostrahou podle § 56 odst. 2 písm. c) tr. zákoníku soud zpravidla zařadí pachatele, kterému byl uložen trest za úmyslný trestný čin a nejsou zároveň splněny podmínky pro umístění do věznice s dozorem nebo se zvýšenou ostrahou, a pachatele, který byl odsouzen pro přečin spáchaný z nedbalosti, a nebyl zařazen pro výkon trestu odnětí svobody do věznice s dohledem nebo s dozorem. M. K. byl pro výkon trestu odnětí svobody v trvání 4 let zařazen do věznice s ostrahou, neboť mu byl uložen trest odnětí svobody za úmyslné trestné činy, přesněji za zvlášť závažné zločiny ve výměře převyšující tři léta (avšak nikoli ve výměře nejméně 8 let, kdy by přicházelo v úvahu jeho zařazení do věznice se zvýšenou ostrahou), přičemž žádný z poznatků, ať již k osobě jmenovaného či k věci samotné, neodůvodňuje úvahu o možné aplikaci liberačního ustanovení ve smyslu odst. 3 § 56 tr. zákoníku. Na tomto místě je třeba k námitce obhajoby, tj. že M. K. byl uznávaným rozhodnutím zařazen pro výkon uloženého trestu do ústavu pro výkon trestu s minimálním stupněm střežení, takže jeho zařazení do přísnějšího typu věznice na území ČR by znamenalo zhoršení jeho postavení, nutno znovu akcentovat již shora

zmíněné ustanovení § 124 odst. 3 ZMJS, jímž je sice zapovězeno zhoršení postavení osoby, vůči níž cizozemské rozhodnutí směřuje, ovšem toliko pokud jde o druh nebo délku trestu, rozhodně toto zákonné ustanovení nedopadá na problematiku typu věznice, do které má být odsouzený pro výkon trestu ve vykonávajícím státu zařazen.

### **P o u č e n í :**

Proti tomuto rozsudku je možno podat odvolání **do osmi dnů** ode dne jeho doručení k Vrchnímu soudu v Praze prostřednictvím soudu zdejšího (Krajský soud v Praze, nám. Kinských 5, 150 75 Praha 5 – Smíchov, ke sp. zn. 8T 18/2016).

V této lhůtě musí být odvolání také odůvodněno tak, aby bylo patrné, v kterých výrocích je rozsudek napadán a jaké vady jsou vytýkány rozsudku nebo řízení, které rozsudku předcházelo. Státní zástupce je povinen v odvolání uvést, zda je podává, byť i z části, ve prospěch nebo v neprospěch obžalovaného. Odvolání lze opřít o nové skutečnosti a důkazy. Rozsudek může odvoláním napadnout státní zástupce pro nesprávnost kteréhokoliv výroku, obžalovaný pro nesprávnost výroku, který se ho přímo dotýká. Osoba oprávněná napadat rozsudek pro nesprávnost některého jeho výroku může jej napadat také proto, že takový výrok učiněn nebyl, jakož i pro porušení ustanovení o řízení předcházejícím rozsudku, jestliže toto porušení mohlo způsobit, že výrok je nesprávný nebo že chybí. Odvoláním nelze napadnout důvody, pro které bylo rozhodnutí jiného členského státu vydáno.

Právo podat odvolání nenáleží osobám, které se tohoto práva po vyhlášení rozsudku před soudem výslovně vzdaly.

V Praze dne 28. června 2016

JUDr. Zdeňka Barešová, v. r.  
předsedkyně senátu

*Za správnost vyhotovení:*  
*Drahomíra Špičková*